

Høringsnotat

HØRINGSNOTAT – FORSKRIFT OM ELEKTRONISK KOMMUNIKASJON I SAKER OM TVANGSFULLBYRDELSE OG I SAKER FOR FORLIKSRADET

1.	Bakgrunn	1
2.	Økonomiske og administrative konsekvenser	2
3.	Merknader til forskriftsutkastene	3
3.1	Merknader til forskriftsutkastet	3
3.2	Merknader til endringer i forskriften om postforkynning	8
4.	Forskriftsutkast	9
4.1	Utkast til forskrift om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfullbyrdelsesloven og i saker for forliksrådet	9
4.2	Utkast til forskrift om endringer i forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning	11

1. Bakgrunn

Departementet fremlegger i dette høringsnotatet forslag til forskrift om bruk av elektronisk kommunikasjon ved innsending av begjæringer om tvangsfullbyrdelse for den alminnelige namsmann og forliksklager mv. Dagens kommunikasjon ved innsending av slike dokumenter er fullt ut papirbasert. Bakgrunnen for forslaget er det tidsmessige og økonomiske gevinstpotensialet som foreligger ved å åpne for elektronisk kommunikasjon. Departementet foreslår også endringer i forskrift 11. november 1985 nr. 1810 om postforkynning.

En overordnet forutsetning for forslagene er å likestille papirbasert og elektronisk kommunikasjon på dette området, og samtidig sikre at den elektroniske kommunikasjonen ivaretar de samme hensyn til sikkerhet mv. som ved bruk av papir.

Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse (tvangsfullbyrdelsesloven) § 2-13 fastsetter at ved bruk av elektronisk kommunikasjon med namsmyndighetene gjelder domstolloven § 197 a tilsvarende.

Domstolloven § 197 a lyder:

Kongen kan ved forskrift bestemme at kommunikasjon med domstolene som etter loven skal skje skriftlig, også kan skje elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra lovbestemte krav til skriftlig kommunikasjon med domstolene når kommunikasjonen skjer elektronisk.

Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om elektronisk kommunikasjon med domstolene,

herunder regler om signering, autentisering, integritet og konfidensialitet og regler som stiller krav til produkter, tjenester og standarder som er nødvendige for slik kommunikasjon.

De nevnte bestemmelsene ble vedtatt ved lov 25. april 2004 nr. 23 om endringer i rettergangslovgivningen mv. (elektronisk kommunikasjon med domstolene mv) og ble satt i kraft 28. oktober 2005. Forarbeidene til loven er Ot.prp. nr. 8 (2002-2003) og Innst.O. nr. 57 (2002-2003).

Tvangsfullbyrdelsesloven § 2-13, jf domstolsloven § 197 a første ledd gir hjemmel for å likestille papirbasert og elektronisk kommunikasjon til og fra namsmyndighetene.

Foreløpig er det ikke gitt noen forskrifter med hjemmel i tvangsfullbyrdelsesloven § 2-13 eller domstolloven § 197 a. Det kan likevel vises til forskrift 3. mai 2007 nr. 476 om prøveprosjekt for elektronisk kommunikasjon ved tinglysing. Forskriften er hjemlet i tinglysingsloven § 4 a. Denne bestemmelsen er likelydende med domstolloven § 197 a med unntak av siste ledd.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser

Dagens kommunikasjon mellom saksøkere og namsmannen i saker om tvangsfullbyrdelse og ved inngivelse av forliksklage foregår gjennom manuell håndtering av dokumenter gjennom flere ledd. Saksøkere oversender i dag begjæringer og forliksklager med vedlegg per post til den alminnelige namsmannen, som foretar en manuell prøving av saken samt registrerer saken manuelt i PREAN – forsystemet til SIAN (det felles saksbehandlingssystemet til Statens innkrevingsentral, de alminnelige namsmennene og forliksrådene). Namsmannen videresender deretter saksdokumentene per post til Statens innkrevingsentral, som skanner dokumentene og forbinder dem til registrert sak i PREAN. Sentralen arkiverer deretter de fysiske saksdokumentene. Namsmannen behandler saken og sender nødvendige underretninger til saksøkeren per post, for forliksklager i egenskap av sekretariat for forliksrådet.

Statens innkrevingsentral fikk 13. november 2006 utarbeidet en rapport av Bekk Consulting AS. Rapporten viser betydelig gevinstpotensiale vedrørende tidsbruk og kostnadsbesparelser ved bruk av elektronisk kommunikasjon ved innsending av begjæringer om tvangsfullbyrdelse og forliksklager. Elektronisk overføring av dokumenter vil innebære at alle dokumenter sendes elektronisk til Statens innkrevingsentral hvor dokumentene automatisk registreres i PREAN. Deretter foretar namsmannen vanlig prøving av saken før videre saksbehandling. Elektronisk underretning til saksøker foretas når saken er ferdigbehandlet.

Elektronisk kommunikasjon vil medføre at namsmannen slipper mottaks- og registreringsoppgavene vedrørende dokumentene, da Statens innkrevingsentral automatiserer disse. Samtidig vil Statens innkrevingsentrals oppgaver med å ta imot

innkommende begjæringer om tvangsfullbyrdelse og forliksklager, skanning av disse samt fysisk arkivering bli vesentlig begrenset.

I rapporten fra Bekk Consulting AS er den økonomiske besparelsen ved overgang til elektronisk kommunikasjon anslått til kr. 20-45 mill årlig. Rapporten inneholder ikke noen mer detaljert angivelse av hvor mye som beregnes spart hos henholdsvis saksøkerne, Statens innkrevingsentral og de alminnelige namsmennene.

I utgangspunktet skal Altinn være den foretrukne portalen for elektronisk kommunikasjon mellom næringslivet og det offentlige. Altinn I er imidlertid ikke tilrettelagt for elektronisk signering av store mengder filer, og har begrensninger for hvor store filer som kan mottas. Statens innkrevingsentral vil ikke kunne bruke Altinn I for å motta begjæringer om tvangsfullbyrdelse og forliksklager. Altinn II, som forventes å være på plass høsten 2010, vil gjøre det mulig å overføre store mengder filer. Inntil videre, før Altinn II er ferdigstilt, er det ønskelig for Statens innkrevingsentral å benytte en egenutviklet direkte oppkobling mot de største inkassoselskapene.

3. Merknader til forskriftsutkastene

3.1 Merknader til utkastet til ny forskrift om elektronisk kommunikasjon i saker om tvangsfullbyrdelse og i saker for forliksrådet

Forskriftsutkastet har som overordnet målsetning å fastsette hovedlinjer som muliggjør elektronisk kommunikasjon mellom saksøkeren og namsmannen i saker om tvangsfullbyrdelse og i saker for forliksrådet. Dersom den elektroniske kommunikasjonen fungerer tilfredsstillende, kan anvendelsesområdet etter hvert utvides. Over tid kan en eksempelvis åpne for at flere godkjente brukere kan tilknyttes og at flere typer dokumenter kan oversendes elektronisk.

Forskriftsutkastet her gjelder bare elektronisk kommunikasjon mellom saksøkeren og den alminnelige namsmann, i saker for forliksrådet den alminnelige namsmann i egenskap av sekretariat for forliksrådet. Statens innkrevingsentral har planer om å etter hvert utvikle systemer for elektronisk kommunikasjon med skyldnere, dette gjelder både skyldnere i saker som Statens innkrevingsentral selv behandler, og saksøkte i tvangsfullbyrdelsessaker hos alminnelig namsmann. Kommunikasjonen med skyldneren kan for eksempel gå via Altinn eller Min Side. De tekniske løsningene for eventuell elektronisk kommunikasjon med skyldnere er ikke utviklet ennå. Departementet foreslår derfor at det i første omgang utformes regler for elektronisk kommunikasjon med saksøkerne. Forskriftens anvendelsesområde kan utvides etter hvert.

Til § 1 Saklig virkeområde

Etter § 1 første ledd gjelder forskriften elektronisk kommunikasjon mellom den alminnelige namsmannen og godkjente brukere i saker om tvangsfullbyrdelse og i saker for forliksrådet.

Bakgrunnen for forskriftens foreslåtte virkeområde er dagens ordning med at namsmannen er sekretariat for forliksrådene, jf lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene § 27 sjette ledd, jf tvistelovsforskriften § 1. Det er lite hensiktsmessig å dele opp kommunikasjonen slik at saksøkeren kan sende begjæringer om tvangsfullbyrdelse elektronisk, mens forliksklager, som har samme adressat, må sendes skriftlig. Forskriften gjelder bare dokumenter som fremsettes for namsmannen. Begjæringer om tvangsfullbyrdelse som etter tvangsfullbyrdelsesloven skal fremsettes for tingretten, f.eks. begjæring om tvangsdekning i fast eiendom, er altså ikke omfattet.

Til § 2 Godkjente brukere

Etter utkastet skal det være opp til Statens innkrevingsentral å godkjenne hvem som kan sende inn dokumenter elektronisk. Sentralen har imidlertid gitt uttrykk for at i en oppstartfase vil elektronisk kommunikasjon bli prøvet ut med noen få større brukere (inkassobyråer). Bakgrunnen for dette er blant annet at Statens innkrevingsentral ønsker å forsikre seg om at ordningen tilfredsstillende et sikkerhetsnivå som anses tilfredsstillende før ordningen iverksettes for flere grupper.

Til § 3 Adgang til elektronisk innsending av dokumenter

I § 3 første ledd bokstav a til e er det gitt en oversikt over hvilke dokumenter det skal være adgang til å innsende elektronisk. Bokstav a fastslår at begjæringer om tvangsfullbyrdelse som skal fremsettes for namsmannen, kan sendes inn elektronisk. Dette vil omfatte både begjæringer om utlegg etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 7, og begjæringer om tvangsdekning etter kapitlene 8, 9 og 10, og de begjæringer om fullbyrdelse etter kapittel 13 som etter § 13-3 skal settes frem for namsmannen. Begjæringer om fullbyrdelse på grunnlag av utenlandsk tvangsgrunnlag skal fremsettes for tingretten, og omfattes ikke.

Bestemmelsens bokstav b omfatter forliksklager etter tvisteloven.

Begjæringer om tvangsfullbyrdelse og forliksklager kan etter gjeldende rett inngis både skriftlig og muntlig, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 5-2 første ledd og tvisteloven § 6-3. Adgangen til elektronisk kommunikasjon blir et valgfritt alternativ til å sende dokumentene inn i papirform. Adgangen til å fremsette muntlige begjæringer og forliksklager vil bestå uendret.

Bokstav c omfatter klage etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16 som er fremsatt av saksøkeren. Klager til tingretten etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16 over namsmannens handlemåte og avgjørelser skal fremsettes for namsmannen. Klagen kan etter gjeldende rett fremsettes skriftlig eller muntlig. Skriftlige klager skal være undertegnet. Muntlige klager skal nedtegnes av namsmannen og undertegnes av klageren. Namsmannen skal etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16 annet ledd, dersom klagen ikke gir grunnlag for omgjøring, uten opphold forelegge klagen for retten.

Statens innkrevingsentral har opplyst at rutinen ved mottak av skriftlige klager etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16 i dag er lik rutinene ved mottak av begjæringer om tvangsfullbyrdelse. Når det utvikles en elektronisk løsning for mottak av begjæringer om tvangsfullbyrdelse, er det mulig å benytte den samme løsningen for skriftlige klager. Det vil være tale om en mindre dokumentmengde enn for begjæringer om tvangsfullbyrdelse, men overgang til elektronisk form kan likevel gi besparelser ved håndteringen av dokumentene. Dersom klage skal inngis i elektronisk form, må undertegning av klagen skje i form av en kvalifisert elektronisk signatur.

Etter tvangsfullbyrdelsesloven skal begjæringer om tvangsfullbyrdelse ha ulike vedlegg. Skriftlige tvangsgrunnlag skal vedlegges i gjenpart eller original, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 5-2 annet ledd første punktum. Ved begjæring om fullbyrdelse etter tvangsfullbyrdelsesloven kap. 8 skal utskrift til Løsøreregisteret vedlegges. Ved begjæring om fullbyrdelse etter tvangsfullbyrdelsesloven kap. 10 skal det i enkelte tilfelle vedlegges utskrift fra verdipapirregister eller register over immaterialrettigheter. Kopi av disse vedleggene kan etter forskriftsutkastet § 3 første ledd bokstav d innsendes i elektronisk form.

Det kan være at saksøkeren ønsker å vedlegge begjæringen kopier av andre dokumenter enn dem som er krevet etter tvangsfullbyrdelsesloven. Også andre vedlegg kan sendes inn i elektronisk form.

Etter tvisteloven § 6-3 tredje ledd bør en forliksklage være vedlagt ”kopi av dokumenter som kravet direkte bygger på”. Også slike vedlegg kan innsendes i elektronisk form. På samme måte som ved begjæringer om tvangsfullbyrdelse, kan en forliksklage være vedlagt andre dokumenter som det ikke gjelder noe lovbestemt krav om å vedlegge. Også slike vedlegg kan sendes inn i elektronisk form.

I en sak om tvangsfullbyrdelse vil det kunne komme uformelle henvendelser fra saksøkeren til namsmyndigheten av ulik art, f.eks. spørsmål om saksbehandlingstid, eller innsendelse av vedlegg som ikke er påkrevet etter loven. Tvangsfullbyrdelsesloven har ikke nærmere regler om formen for slike mer uformelle henvendelser, og det er derfor i utgangspunktet ikke behov for å regulere i forskrift at slike henvendelser også kan fremsettes i elektronisk form. For sikkerhets skyld er det imidlertid i bokstav e overlatt til Statens innkrevingsentral å forutsette hvilke andre dokumenter som skal kunne sendes inn elektronisk. For det første må en være sikker på at systemet kan håndtere den aktuelle dokumenttypen. For det andre kan det finnes andre dokumenttyper ved lovbestemte formkrav som det vil kreve klar forankring i forskriften å dispensere fra.

Forskriften er som tidligere nevnt et alternativ til vanlig postgang. Partene kan alltid velge å sende dokumentene på tradisjonelt vis dersom dette er ønskelig i det enkelte tilfellet. Dette vil naturligvis også være alternativet dersom det oppstår problemer i det tekniske systemet og papirbasert kommunikasjon er det eneste mulige forsendelsesalternativet.

Til § 4 Form og adresse ved elektronisk innsending

Etter utkastet skal Statens innkrevingsentral fastsette form og adresse som skal benyttes ved elektronisk innsending.

Dokumentene må innholdsmessig oppfylle de materielle krav som følger av og i medhold av tvangsfullbyrdelsesloven og tvisteloven. For tvangsbegjæringene sin del er dette regulert blant annet i tvangsfullbyrdelsesloven § 5-2 og forskrift om bruk av skjemaer ved begjæring av tvangsforretninger 21. desember 1992 nr. 1185. For forliksklager går det frem av tvisteloven § 6-3 hva som må inngå i klagen.

Utover de allerede lovbestemte innholdskravene kan det bli nødvendig at også ytterligere opplysninger av praktiske årsaker medtas i de elektroniske begjæringene eller klagen, eksempelvis referansenummer, kontrolldata mv. Dette kan eventuelt fastsettes av Statens innkrevingsentral.

Til § 5 Bekreftelse på at dokumentet er mottatt

Saksøker som sender inn dokumenter elektronisk skal etter § 5 motta en bekreftelse på dette fra namsmannen. Denne bestemmelsen er tatt med for å skape notoritet for partene og for at saksøker ved bruk av elektronisk kommunikasjon ikke skal behøve å bekymre seg for at dokumentene er nådd frem til riktig mottaker til rett tid.

Bestemmelsen er innholdsmessig i samsvar med forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen (eForvaltningsforskriften) § 6 første og annet ledd. Det skal gå frem av bekreftelsen hvilket saks- eller referansenummer saksøker har hos namsmannen og hvilken dato og klokkeslett dokumentene er mottatt.

Til § 6 Elektronisk kommunikasjon fra namsmyndigheten til saksøkeren

I § 6 er det åpnet for at namsmyndighetene kan sende dokumenter og underretninger i elektronisk form til saksøkeren. Namsmannen kan kommunisere elektronisk med godkjente brukere som selv har benyttet elektronisk kommunikasjon i saken.

I en sak om tvangsfullbyrdelse kan det forekomme flere ulike typer meddelelser fra namsmannen til saksøkeren. Bestemmelsen nevner særskilt namsbøker og beslutninger om nektelse av å ta begjæring til følge, men også andre dokumenter og underretninger kan sendes i elektronisk form.

Det gis en generell adgang til å sende dokumenter fra forliksrådet til saksøkere som er godkjente brukere, i elektronisk form.

I forskriften § 6 annet ledd annet punktum er det tatt inn en henvisning til bestemmelser i forskrift om postforkynning.

Departementet foreslår at det gjøres endringer i forskrift 11. oktober 1985 nr. 11 om postforkynning, slik at det åpnes for at saksøkere som er godkjente brukere og som

selv har benyttet seg av elektronisk kommunikasjon i saken, kan få forliksrådets avgjørelser forkynt for seg i elektronisk form. Endringene i denne forskriften er nærmere omtalt nedenfor under punkt 3.2.

Til § 7 Fristavbrudd

Etter § 7 er tidspunktet for avsendelse til riktig elektronisk adresse avgjørende for når en prosessuell frist er avbrutt.

Innholdsmessig er bestemmelsen om fristavbrudd hentet fra domstoloven § 146 annet ledd annet punktum om fristavbrytelse for meddelelser, begjæringer eller erklæringer til domstolene. Denne bestemmelsen brukes imidlertid ikke i dag, da det foreløpig ikke er gitt forskrifter om elektronisk kommunikasjon med domstolene etter domstoloven § 197 a.

Ved å innføre en tilsvarende bestemmelse i forskriften sikres det at en har et bestemt tidspunkt å forholde seg til der dette har betydning etter tvangsfullbyrdsloven og ved inngivelse av forliksklage. Å benytte avsendestidspunktet som skjæringstidspunkt er også hensiktsmessig i den grad det forekommer tekniske problemer i namsmannens elektroniske saksbehandlingssystem. Dette får da ingen betydning dersom saksøker kan vise til at dokumentene ble sendt til riktig adresse som anvist av Statens innkrevingsentral.

Til § 8 Krav til elektronisk signatur

Forskriften tar sikte på at det skal være mulig å benytte seg av elektronisk signatur på like linje med skriftlig undertegning der loven krever at et dokument må være undertegnet. Kvalifisert elektronisk signatur har samme rettsvirkning som en skriftlig signatur, jf lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur (esignaturloven) § 6 første punktum.

Forskriften legger opp til at det skal være opp til Statens innkrevingsentral å fastsette hvilken sertifikatklasse som kan benyttes, så lenge signaturen oppfyller kravene etter esignaturloven og forskrift 21. november 2005 nr. 1296 om frivillige selvdeklarasjoner for sertifikatutstedere §§ 3, 4 eller 5. Utkastet til § 8 er utformet etter mønster av forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser § 7-3 første ledd bokstav a og § 16-3 første ledd bokstav a.

Dette betyr at det ikke fastsettes et spesifisert nivå for hvilken kvalifisert elektronisk signatur som skal anvendes, men signaturene må i alle tilfelle oppfylle de minstekrav som lovverket oppstiller. En slik regel gir større muligheter for Statens innkrevingsentral til å tilpasse signaturene alt etter hvilke tekniske løsninger som er tilgjengelige på markedet. Forskriftsutkastet åpner for at det kan benyttes såkalte "virksomhetssertifikater".

Til § 9 Informasjonssikkerhet

Personopplysningsloven gjelder i utgangspunktet ikke for saker som behandles i medhold av rettspleielovene, herunder tvangsfullbyrdelsesloven og tvisteloven, jf. forskrift 15. desember 2000 nr. 1265 om behandling av personopplysninger § 1-3. Det foreslås likevel i forskriften § 9 en generell bestemmelse om informasjonssikkerhet som innholdsmessig er tilpasset personopplysningsloven § 13 første ledd. Det er vanskelig på forhånd å oppstille mer uttømmende krav til hvordan informasjonssikkerheten skal være.

Utgangspunktet er at Statens innkrevingsentral skal sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet. Kravene til informasjonssikkerheten er sammenfattet i kriteriene konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet. Videre skal oversendelser av elektroniske dokumenter krypteres, og det må benyttes en betryggende metode for autentisering av kommunikasjonspartene. Det må også sikres at det ikke er mulig i ettertid å benekte at dokumentet er sendt.

Til § 10 Arkivering av elektroniske dokumenter og signaturer

Forskriften § 10 legger opp til at arkiveringen hos Statens innkrevingsentral skal skje i henhold til gjeldende arkivlovgivning. Lagring av elektroniske signaturer er ikke omhandlet i arkivloven eller dens tilhørende forskrifter. Det kan dermed være behov for ytterligere regulering i tilknytning til slik lagring. I utkastet til § 10 annet ledd vises det derfor til forskriften om elektronisk kommunikasjon med forvaltningen § 26, som regulerer slik arkivering.

Til § 11 Ikrafttredelse

Departementet arbeider med sikte på at forskriften skal tre i kraft 1. juni 2009.

3.2 Merknader til endringer i forskriften om postforkynning

Etter gjeldende rett kan forliksrådets avgjørelser forkynnes for partene i vanlig brev uten mottakskvittering, jf. domstoloven § 163 a første ledd annet punktum. Det følger av forskriften om postforkynning § 4 annet ledd første punktum at denne fremgangsmåten som hovedregel skal benyttes ved forkynning av forliksrådsdokumenter. Etter forskriften § 6 annet ledd skal forkynningen sendes i en konvolutt som påføres en oppfordring om at den straks skal returneres til avsenderen dersom adressaten ikke bor på den oppgitte adresse. Ved forkynning etter disse reglene vil det alltid være en mulighet for at dokumentet ikke kommer frem til adressaten. Å åpne for at forkynningen sendes i elektronisk form til en godkjent bruker som har oppgitt en elektronisk adresse for mottak, gir derfor bedre sikkerhet for at dokumentet kommer frem til rette vedkommende, enn tradisjonell postforkynning.

Til endringene i §§ 4 og 6

Departementet foreslår at det tilføyes i forskriften om postforkynning § 4 annet ledd at denne gruppen saksøkere kan motta forkynning i elektronisk form. For slike forkynninger vil påbudet etter forskriften § 6 annet ledd om påskrift om retur til

avsenderen ved uriktig adresse naturlig nok ikke kunne komme til anvendelse. Ved forkynnelse i elektronisk form må avsenderen bekrefte at det dokument som er sendt til forkynnelse er en kopi av originaldokumentet, jf. domstoloven § 162. Det gjøres ikke unntak fra reglene om forkynningsskjemaer for forkynning i elektronisk form. Skjemaene vil da følge med som vedlegg i elektronisk form.

Til endringene i § 7

I forskriften om postforkynning § 7 er det tatt med en presisering om at utgangspunktet ved beregning av forkynningstidspunktet ved sending av elektroniske meldinger er det tidspunkt da meldingen er avsendt til riktig elektronisk adresse.

4. Forskriftsutkast

4.1 Utkast til forskrift om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfullbyrdelsesloven og i saker for forliksrådet

Fastsatt av Justis- og politidepartementet [dato] med hjemmel i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse § 2-13 og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene § 197 a.

§ 1 Saklig virkeområde

Forskriften gjelder elektronisk kommunikasjon mellom den alminnelige namsmann og godkjente brukere i saker etter tvangsfullbyrdelsesloven og i saker for forliksrådet.

§ 2 Godkjente brukere

Bare brukere som er godkjent av Statens innkrevingsentral kan sende inn dokumenter elektronisk.

§ 3 Adgang til elektronisk innsending av dokumenter

Saksøkeren har adgang til å sende inn følgende dokumenter elektronisk:

- a) begjæringer om tvangsfullbyrdelse som etter tvangsfullbyrdelsesloven skal settes frem for namsmannen,
- b) forliksklager,
- c) klager etter tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16,
- d) kopi av vedlegg til dokumenter nevnt i bokstav a til c, og
- e) andre dokumenter som Statens innkrevingsentral har fastsatt at kan sendes inn elektronisk.

§ 4 Form og adresse ved elektronisk innsending

Ved elektronisk innsending av dokumenter benyttes den form og adresse som Statens innkrevingsentral fastsetter.

§ 5 *Bekreftelse på at dokumentet er mottatt*

Avsender av elektroniske dokumenter skal motta en bekreftelse fra namsmannen på at dokumentene er mottatt. Bekreftelsen skal inneholde saks- eller referansenummer, dato og tidspunktet for mottakelse. Bekreftelsen bør gis straks dokumentene er mottatt.

§ 6 *Elektronisk kommunikasjon fra namsmyndigheten til saksøkeren*

Dokumenter og underretninger som namsmannen utferdiger i sak om tvangsfullbyrdelse, herunder namsbok og underretning om nektelse av å ta begjæring til følge, kan sendes elektronisk fra namsmannen til godkjente brukere som har benyttet elektronisk kommunikasjon i saken.

Namsmannen kan også sende dokumenter fra forliksrådet i elektronisk form til godkjente brukere som har benyttet elektronisk kommunikasjon i saken. For forkyning av dom eller beslutning avsagt av forliksrådet overfor slike brukere, gjelder forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkyning § 4 annet ledd annet punktum jf. § 7 første og annet ledd.

§ 7 *Fristavbrudd*

Skal en begjæring, forliksklage eller annen meddelelse avgis i løpet av en frist, avbrytes fristen ved avsendelse til riktig elektronisk adresse.

§ 8 *Krav til elektronisk signatur*

Når det i eller i medhold av tvangsfullbyrdsloven eller tvisteloven er krav om signatur på dokumentet, skal det ved elektronisk kommunikasjon etter forskriften her benyttes elektronisk signatur som oppfyller kravene i forskrift 21. november 2005 nr. 1296 om frivillige selvdeklarasjonsordninger § 3, § 4 eller § 5, og som er oppført på publisert liste i henhold til § 11 første ledd i nevnte forskrift. Statens innkrevingsentral fastsetter hvilken sertifikatklasse som skal benyttes for de enkelte dokumenttyper og brukere.

§ 9 *Informasjonssikkerhet*

Statens innkrevingsentral skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet.

Elektronisk kommunikasjon mellom namsmyndigheten og godkjente brukere skal sikres med kryptering og betryggende metode for autentisering av kommunikasjonspartene. Det skal etableres metoder for å sikre ikke-benekting.

§ 10 *Arkivering av elektroniske dokumenter og signaturer*

Elektroniske dokumenter skal oppbevares i henhold til de regler som er fastsatt i eller i medhold av lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv.

For arkivering av elektroniske signaturer gjelder forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med forvaltningen § 26 tilsvarende.

§ 11 *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft ...

4.2 Utkast til forskrift om endringer i forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning

I

I forskrift 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Alle forliksrådsdokumenter skal som hovedregel forkynnes i vanlig brev uten mottakskvittering. *Dommer og beslutninger avsagt av forliksrådet kan forkynnes i elektronisk form overfor saksøker som er godkjent som bruker etter forskrift..... om elektronisk kommunikasjon med namsmannen i saker etter tvangsfullbyrdelsesloven og i saker for forliksrådet § 2.* Forliksrådet kan forkynne ved rekommandert brev eller ved vanlig brev vedlagt mottakskvittering dersom særlige hensyn tilsier det.

§ 6 annet ledd første punktum skal lyde:

Forkynning som skjer i form av brev skal sendes i lukket konvolutt som påføres en oppfordring om at den straks skal returneres til avsender dersom adressaten ikke bor på den oppgitte adresse.

§ 7 første og annet ledd skal lyde:

Forkynningstidspunktet skal fastsettes til 5 dager fra den dag brevet postlegges *eller elektronisk melding er avsendt til riktig elektronisk adresse.*

Denne dato gjelder som forkynningstidspunkt selv om brevet *eller den elektroniske meldingen* kommer fram tidligere. Hvis særlige grunner foreligger, kan en tidligere eller senere dato fastsettes.

II

Forskriften trer i kraft ...